

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. marca 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 4/I/18

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

I. Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A przedstawione we wniosku, który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 15 stycznia 2018 r. i został uzupełniony w dniu 8 lutego 2018 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej jest prawidłowe.

II. Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz.1257 z późn.zm.), zwanej dalej „k.p.a.” w związku z art. 5 ust.1-8 ustawy o zapasach umarzam postępowanie w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw

UZASADNIENIE

A prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A zwany dalej „Wnioskodawcą” wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem, który wpłynął do Prezesa w dniu 15 stycznia 2018 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie obowiązku uiszczania opłaty zapasowej oraz w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Z uwagi na fakt, że wniosek obejmował dwa zagadnienia, co do których Wnioskodawca wnosił o udzielenie interpretacji, Wnioskodawca w dniu 8 stycznia 2018 r. uiścił opłatę od wniosku w wysokości 80 zł. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych pismem z dnia 19 stycznia 2018 r. nr BPIoz.523.3.2018.127.SPJ wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku i przedstawienie dodatkowych informacji dotyczących parametrów fizykochemiczne produktów objętych wnioskiem o udzielenie interpretacji.

Pismem z dnia 2 lutego 2018 r., które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dnia 8 lutego 2018 r. Wnioskodawca przesłał dodatkowe dokumenty tj. karty informacyjne oraz karty charakterystyki produktów objętych wnioskiem o udzielenie interpretacji a także informację producenta dotyczącą tych produktów.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą A. Wnioskodawca zamierza rozszerzyć zakres swojej działalności o przywóz na terytorium Polski z krajów UE substancji o kodzie CN 2710 12 25. Substancja o wskazanym kodzie CN obejmuje środek do czyszczenia hamulców i jako taka stanowi benzynę lakową i przemysłową, o której mowa w § 2 pkt 12 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r., w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz.U. z 2016r., poz. 2039) , dalej zwane „rozporządzeniem w sprawie wykazu paliw”. Substancja o kodzie CN 2710 12 25 nie może być wykorzystywana jako paliwo do celów opałowych lub napędowych. Ponadto Wnioskodawca zmierza również przywozić na terytorium Polski substancję o kodzie CN 2710 19 29, która obejmuje

płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel i jako taka należy do grupy „inne nafty”, o których mowa w § 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wykazu paliw. Substancja o kodzie CN 2710 19 29 mieści się w wymaganiach dla normy ISO 4113 (standard Bosch), przy jednoczesnym niespełnianiu wymagań DIN EN 590 stanowiącym dolną granicę wymagań dla olejów napędowych. Wobec powyższego wskazana substancja nie może być stosowana jako paliwo. W ramach planowanej działalności, Wnioskodawca po przywozie będzie dokonywał obrotu ww. substancjami. W celu uzyskania możliwości prowadzenia powyższej działalności Wnioskodawca będzie obowiązany do uzyskania wpisu do Rejestru podmiotów przywożących (RPP), prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz.220 z późn.zm.).

W związku z planowanym rozszerzeniem działalności gospodarczej w wyżej opisanym zakresie, Wnioskodawca wyraża wątpliwość, czy przywóz wyżej opisanych substancji zrodzi po stronie Wnioskodawcy obowiązek uiszczania opłaty zapasowej oraz obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy o zapasach.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zdaniem Wnioskodawcy w przypadku rozpoczęcia działalności w planowanym zakresie po uzyskaniu wpisu do RPP brak będzie po jego stronie obowiązków w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej. Wnioskodawca wskazuje, że w zakresie obowiązków dot. zapasów zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, utrzymywanie zapasów obowiązkowych stanowi obowiązek producentów i handlowców i dotyczy ropy naftowej lub paliw, podczas gdy zarówno substancja wykorzystywana przez Wnioskodawcę o kodzie **CN 2710 12 25** jak i substancja **CN 2710 19 29**, nie stanowią ropy naftowej lub paliw, a Wnioskodawca, z uwagi na właściwości fizykochemiczne wskazanych substancji, nie będzie handlowcem w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach.

W zakresie opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy w ramach § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r., w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów

naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014, poz. 1806) zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie zapasów” brak jest wskazania jako podstawy wyliczenia opłaty substancji o kodzie **CN 2710 19 29**. Jednocześnie, kod **CN 2710 12 25** wskazany jest wyłącznie w ramach kategorii „benzyny silnikowe”, a zatem innej niż substancja planowana do wykorzystania w ramach działalności przez Wnioskodawcę (tu grupa benzyn lakowych i przemysłowych), wobec której brak jest takich obowiązków. Jednocześnie, brak obowiązku w zakresie opłaty zapasowej wynikać będzie z faktu, iż wyżej wskazane produkty nie będą stanowiły ropy naftowej lub paliw w rozumieniu załącznika B rozdziału 4 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, Dz.Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej „rozporządzenie 1099/2008” .

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca przedstawił następującą argumentację.

Zdaniem Wnioskodawcy wykorzystywanie w działalności gospodarczej substancji o kodzie **CN 2710 12 25** wymaga uzyskania wpisu do RPP, co jednakże nie przesądza o istnieniu obowiązków wynikających z ustawy o zapasach. Substancja o kodzie **CN 2710 12 25** wskazana jest trzykrotnie w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. W przypadku kwalifikacji substancji oznaczonej kodem **CN 2710 12 25** jako benzyny lakowej lub przemysłowej na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia w sprawie wykazu paliw, co zgodnie ze stanem faktycznym ma miejsce w odniesieniu do planowanej działalności Wnioskodawcy, wykonywanie działalności w zakresie obrotu taką substancją nie będzie wymagało uzyskania koncesji obrotowej (OPC). Jednocześnie, nawet w przypadku zakwalifikowania substancji oznaczonej kodem **CN 2710 12 25** jako benzyny lakowej lub przemysłowej, aktualny pozostanie obowiązek wynikający z § 2 rozporządzenia w sprawie wykazu paliw, co zdaniem Wnioskodawcy nie budzi wątpliwości.

W zakresie istnienia obowiązków na gruncie ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy, substancja planowana do wykorzystywania w ramach przyszłej działalności oznaczona kodem **CN 2710 12 25** nie stanowi ropy naftowej lub paliwa w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach. Paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n tej ustawy, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Zgodnie z powyższym,

paliwem są m.in. substancje mieszczące się w kategorii „benzyny silnikowe”. Jednocześnie, z zakresu definicji paliw wyłączone są m.in. benzyny lakowe i przemysłowe (por. art. 2 pkt 2 lit. o Ustawy o zapasach).

Zdaniem Wnioskodawcy w odniesieniu do substancji oznaczonej kodem **CN 2710 12 25**, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zobowiązani są producenci oraz handlowcy. Zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach, handlowcem jest:

- a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw;
- b) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2017 r. 43, 60 i 937) lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem zgodnie z ustawą o zapasach, jest sprowadzanie na terytorium RP ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu (art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach). Zgodnie z art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, nabyciem wewnątrzwspólnotowym jest przemieszczanie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium RP w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Rozporządzenie w sprawie zapasów określa progi dla ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych z uwzględnieniem surowców i produktów naftowych oznaczonych poprzez kody CN, które dotyczą m.in. handlowców. Wskazane rozporządzenie w odniesieniu do substancji o kodzie **CN 2710 12 25** odnosi się wyłącznie do kategorii benzyn silnikowych. W zakresie kategorii benzyn lakowych i przemysłowych brak jest wskazania w zakresie powyższego kodu CN.

Wobec powyższego, zdaniem Wnioskodawcy, substancja o kodzie **CN 2710 12 25**, nie stanowi paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, jak również należąc do kategorii benzyn lakowych i przemysłowych, nie mieści się w definicji „ropy naftowej”, do której odsyła art. 2 pkt 2 ustawy o zapasach. Zgodnie

bowiem z pkt 4.1. rozdziału 4, ppk 1, (pn. Ropa naftowa i produkty naftowe) Rozporządzenia 1099/2008, „ropa naftowa” to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszanina węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np. siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu „mokrego” lub „suchego”, w przypadkach, kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych. Zdaniem Wnioskodawcy, substancja o kodzie **CN 2710 12 25** nie należy do wskazanej kategorii. Na marginesie Wnioskodawca zwraca uwagę, że zgodnie ze wskazanym rozdziałem 4 Rozporządzenia 1099/2008, ppkt 10, benzyna silnikowa stanowiąca główną kategorię paliw składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. W tym przypadku Wnioskodawca podkreśla, że substancja planowana do wykorzystywania przez Wnioskodawcę o kodzie **CN 2710 12 25** nie należy również do tej kategorii.

Wobec powyższego zdaniem Wnioskodawcy, pomijając aspekt możliwego kwestionowania kwalifikacji Wnioskodawcy jako „handlowca” (o czym poniżej) w rozumieniu ustawy o zapasach, w przypadku kwalifikacji substancji o kodzie **CN 2710 12 25** do kategorii benzyn lakowych i przemysłowych, substancja ta jako niestanowiąca ropy naftowej lub paliwa nie będzie powodowała aktualizacji obowiązków Wnioskodawcy w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów. Innymi słowy, z uwagi na fakt, iż substancja o kodzie **CN 2710 12 25** stanowiąca środek do czyszczenia hamulców kwalifikowany do grupy benzyn lakowych i przemysłowych, nie stanowi ropy naftowej lub paliwa, brak jest obowiązku Wnioskodawcy w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów na gruncie ustawy o zapasach.

W odniesieniu do kwestii obowiązku uiszczania opłaty zapasowej Wnioskodawca argumentuje, że zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Wnioskodawca, w swojej ocenie, w zakresie planowanej

działalności nie będzie jednakże kwalifikowany jako „handlowiec” w rozumieniu ustawy o zapasach niezależnie od przedmiotu działalności - to jest dalszej odsprzedaży substancji o kodzie **CN 2710 12 25** po jej przywozie na terytorium RP. O ile zdaniem Wnioskodawcy, planowana działalność czynić będzie z Wnioskodawcy podmiot przywożący na gruncie Prawa energetycznego, to z uwagi na niespełnienie przesłanki wynikającej z definicji pojęcia „handlowiec” w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, Wnioskodawca nie będzie handlowcem w rozumieniu Ustawy o zapasach. Na marginesie Wnioskodawca wskazuje, że w ramach § 6 rozporządzenia w sprawie zapasów, brak jest jako podstawy wyliczenia opłaty dla substancji o kodzie **CN 2710 12 25**, gdyż kod taki wskazany jest wyłącznie w ramach kategorii „benzyny silnikowe”, a zatem innej niż substancja planowana do wykorzystania przez Wnioskodawcę (tu grupa benzyn lakowych i przemysłowych). Wobec powyższych rozważań, zdaniem Wnioskodawcy brak będzie obowiązków w zakresie uiszczania opłaty zapasowej w odniesieniu do substancji oznaczonej przedmiotowym kodem CN.

Odnosząc się do drugiej ze wskazanych substancji o kodzie **CN 2710 19 29**, Wnioskodawca wskazuje, że tak samo jak w przypadku substancji opisanej w punkcie powyżej (przyp. o kodzie **CN 2710 12 25**), koniecznym jest uzyskanie przez Wnioskodawcę wpisu do RPP. Powyższe nie przesądza jednakże o istnieniu obowiązków na gruncie regulacji ustawy o zapasach. Odnosząc się do kwestii wpisu do RPP określić należy, że substancja o kodzie **CN 2710 19 29** w Rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw występuje wyłącznie raz w §2 pkt 8. Substancja ta kwalifikowana jest do kategorii „inne nafty”. Odnosząc się do kwestii istnienia obowiązków na gruncie ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy, substancja planowana do wykorzystywania w ramach przyszłej działalności oznaczona kodem **CN 2710 19 29**, co do zasady mogłaby stanowić paliwo w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach. Powyższe wynika z faktu, iż paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n tej ustawy, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Zgodnie z powyższym, paliwem są m.in. substancje mieszczące się w kategorii „benzyny silnikowe”. Kategoria „inne nafty” jako wskazana w art. 2 pkt 2 lit. k mieści się w zakresie tejże definicji. Jednakże, z uwagi na fakt, iż wskazana substancja o kodzie **CN 2710 19 29** stanowi wyłącznie płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel, zdaniem Wnioskodawcy wyłączona będzie z kategorii „inne nafty” wskazanej w ustawie

o zapasach oraz rozporządzeniu w sprawie zapasów. Powyższe wynika z faktu, iż produkty naftowe wymienione w ramach art. 2 pkt. 2 lit f-n ustawy o zapasach, to produkty określone w Rozporządzeniu 1099/2008 . Wskazana substancja nie spełnia wymagań wynikających z 4.1. ppkt 14 rozdziału 4 przedmiotowego Rozporządzenia przewidzianych dla produktów należących kategorii „Inne nafty” tj. nie stanowi substancji będącej rafinowanym produktem destylacji ropy naftowej wykorzystywanym w sektorach innych niż transport lotniczy i destylującym w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C. Podkreślenia wymaga, że definicje zawarte w załączniku B rozdziału 4 Rozporządzenia 1099/2008 odwołują się zarówno do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania eliminując z zakresu substancje niespełniające tych wskazań .

Odnosząc się do kwestii przywozu substancji o kodzie **CN 2710 19 29** zastosowanie znajdą tożsame jak w przypadku substancji opisanej w pkt powyżej (przyp. **CN 2710 12 25**) uregulowania Ustawy o zapasach, obejmujące m.in. kwestię wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Wnioskodawca podkreśla, iż rozporządzenie w sprawie zapasów określa progi dla ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych z uwzględnieniem surowców i produktów naftowych oznaczonych poprzez kody CN, które dotyczą m.in. handlowców. Jednocześnie, odnosząc się do kwestii stanowiącej przedmiot zapytania w odniesieniu do substancji oznaczonej kodem **CN 2710 19 29**, tj. istnienia obowiązku utrzymywania i tworzenia zapasów, Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zobowiązani są producenci oraz handlowcy. Druga z kategorii podmiotów została zdefiniowana w art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. Wobec powyższego, pomijając aspekt możliwego kwestionowania kwalifikacji Wnioskodawcy jako „handlowca” w rozumieniu Ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy, w przypadku kwalifikacji substancji o kodzie **CN 2710 19 29** (z uwagi na uwarunkowania fizykochemiczne) do kategorii „innych naft”, brak będzie obowiązków Wnioskodawcy w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów. Innymi słowy, z uwagi na fakt, iż substancja o kodzie **CN 2710 19 29** stanowiąca płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel, nie stanowi ropy naftowej lub paliwa, brak będzie obowiązku Wnioskodawcy w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów na gruncie ustawy o zapasach w przypadku podjęcia planowanej działalności.

Odnosząc się do kwestii uiszczania opłaty zapasowej, Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zdaniem Wnioskodawcy, nie będzie on jednakże kwalifikowany jako „handlowiec” w rozumieniu ustawy o zapasach niezależnie od przedmiotu działalności - to jest dalszej odsprzedaży substancji o kodzie **CN 2710 19 29** po jej przywozie na terytorium RP. O ile zdaniem Wnioskodawcy, będzie on podmiotem przywożącym na gruncie Prawa energetycznego, to z uwagi na niespełnienie przesłanki wynikającej z definicji pojęcia „handlowiec” w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, czyli substancji o określonych cechach fizykochemicznych, nie będzie handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach. Jednocześnie, zdaniem Wnioskodawcy, podkreślenia wymaga, że w ramach § 6 rozporządzenia w sprawie zapasów, brak jest jako podstawy wyliczenia opłaty dla jakiejkolwiek substancji o kodzie **CN 2710 19 29**. Wobec powyższego, zdaniem Wnioskodawcy brak będzie w przypadku podjęcia planowanej działalności, obowiązków w zakresie uiszczania opłaty zapasowej w odniesieniu do substancji oznaczonej przedmiotowym kodem CN.

Swoje stanowisko Wnioskodawca podsumował poniższym stwierdzeniem:

Podmiot przywożący, na mocy art. 32c ust. 1 Prawa energetycznego, może dokonywać przywozu paliw ciekłych po uzyskaniu wpisu do RPP, który to wpis zgodnie z przyjętym na wstępie stanem faktycznym Wnioskodawca zamierza uzyskać. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zobowiązani są producenci oraz handlowcy. Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym Wnioskodawca nie będzie miał statusu producenta lub handlowca, wobec czego nie będzie zobowiązany do utrzymywania zapasów. Jednocześnie, ponieważ zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach, opłatę zapasową wnoszą wyłącznie producenci i handlowcy, Wnioskodawca zgodnie przedstawionym stanem faktycznym nie będzie zobowiązany do jej uiszczania. Wnioskodawca zwraca uwagę na pogląd wyrażony w decyzji Prezesa ARM, iż obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dla uznania przedsiębiorcy za handlowca, obok faktu przywozu określonych substancji, musi zostać spełniony drugi warunek w zakresie kwalifikacji tych substancji jako ropy naftowej lub paliw. Zdaniem Wnioskodawcy powyższe nie będzie miało zastosowania w analizowanym

przypadku. Podsumowując, wobec poczynionych rozważań, zdaniem Wnioskodawcy, rozpoczęcie działalności w zakresie przywozu substancji o kodach CN 2710 12 25 oraz CN 2710 19 29 będzie wymagało uzyskania przez Wnioskodawcę wpisu do RPP oraz nie będzie aktualizowało obowiązków w zakresie wynikającym z regulacji ustawy o zapasach. Obie substancje, jako przeznaczone na cele niepaliwowe i nieodpowiadające parametrom fizykochemicznym wskazanym w Rozporządzeniu 1099/2008, nie będą bowiem stanowiły ropy naftowej lub paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

I. W świetle obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów ustawy o zapasach regulujących obowiązek uiszczania opłaty zapasowej stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku uiszczania opłaty zapasowej jest prawidłowe.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 pkt 19 lit. a ustawy o zapasach zawiera definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu

benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do tworzenia zapasów obowiązkowych stanowią benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25 oraz inne nafty oznaczone kodem CN 2710 19 29, natomiast z przepisu § 6 pkt 2 wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25.

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych „produktów naftowych” oraz „paliw” – niezależnych od definicji przyjętych w ustawie – Prawo energetyczne. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach

prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określone definicją legalną – przywozu – rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wyroby objęte kodem CN 2710 12 25 kwalifikowane są do benzyn silnikowych. Z kolei załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1) określa, że „Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkiłaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.”

Przedłożone przez Wnioskodawcę w uzupełnieniu wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji karta informacyjna oraz karta charakterystyki produktu objętego wnioskiem o udzielenie interpretacji potwierdza, że wyrób o nazwie X destyluje w zakresie od 80°C do 100°C. Wyrób mieści się zatem w przedziale charakterystycznym dla komercyjnej benzyny silnikowej, będącej paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Jednakże należy podnieść, iż z technologicznego punktu widzenia bardzo wąski zakres wyników badań parametru jakościowego jakim

jest skład frakcyjny wyklucza możliwość wykorzystania wskazanego produktu jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym. Wobec przytoczonej powyżej definicji benzyny silnikowej parametry fizykochemiczne wyrobu X nie pozwalają zakwalifikować go jako paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, a tym samym stanowisko Wnioskodawcy, że dokonując przywozu produktu o nazwie handlowej X nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej jest prawidłowe.

W odniesieniu natomiast do wyrobu o nazwie handlowej Y, w ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, nie można zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że produkt o nazwie handlowej Y, co do zasady mógłby stanowić paliwo w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, jednakże ze względu, iż stanowi „wyłącznie płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel”, to w konsekwencji powinien być wyłączony z kategorii „Inne nafty” oraz, że produkt nie spełnia wymagań zawartych w definicji określonej w załączniku B rodz. 4 pkt 14 rozporządzenia 1099/2008 „Inne nafty” bowiem definicje te „odwołują się zarówno do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania eliminując z zakresu substancje niespełniające tych wskazań”. Należy tutaj wyjaśnić, że inne nafty oznaczone kodem CN 2710 19 29 zgodnie z art. 2 pkt 2 lit. k ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.) to: „rafinowane produkty destylacji ropy naftowej wykorzystywane w sektorach innych niż transport lotniczy. Destylują w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C.”. Z powyższej definicji w sposób jednoznaczny wynika, że w przypadku innych naft początek i koniec destylacji są jedynym parametrem pozwalającym zakwalifikować dany produkt do paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach. Z przedłożonych przez Wnioskodawcę w uzupełnieniu wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji karty informacyjnej oraz karty charakterystyki przedmiotowego produktu wynika, że Y destyluje w przedziale od 231°C do 264°C, tym samym spełnia jedyne kryterium ww. rozporządzenia jakim jest parametr składu frakcyjnego w przypadku tego paliwa. Należy zaznaczyć, że ustawa o zapasach nie zawęża definicji paliw jedynie do produktów wykorzystywanych do celów energetycznych. W związku z powyższym, niezależnie od faktu, że przedmiotowy produkt wykorzystywany jest do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel, to z uwagi na właściwości fizyko-chemiczne omawianego produktu spełnia on

definicje paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach. Należy jednak zaznaczyć, że produkty naftowy o kodzie CN 2710 19 29 nie są wyszczególnione w § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu jako produkt stanowiący podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy, że dokonując przywozu produktu o nazwie handlowej Y nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej jest prawidłowe.

II. Rozpatrując wniosek Wnioskodawcy o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Organ umarzył postępowanie. Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) do danin publicznych zalicza się podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw.

Z powyższego zatem wynika, że przedmiotem interpretacji indywidualnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. mogą być przepisy prawa, z których wynika obowiązek dokonania przez przedsiębiorcę świadczenia pieniężnego o charakterze publicznoprawnym, innego niż podatek (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1644/11). Przepis ten zatem nie obejmuje swym zakresem interpretacji innych przepisów, z których wynikają obowiązki o charakterze niepieniężnym. Obowiązek o charakterze pieniężnym należy rozumieć w ten sposób, że podmiot jest zobowiązany do uiszczenia oznaczonej sumy pieniężnej. Z kolei niepieniężnym obowiązkiem będzie wtedy, gdy podmiot zobowiązany jest do dokonania określonych czynności faktycznych. Wykonanie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów

obowiązkowych ropy naftowej lub paliw polega na zachowaniu się przedsiębiorcy w inny sposób aniżeli poprzez spełnienie świadczenia pieniężnego. Przedsiębiorca będący producentem lub handlowcem zobowiązany jest tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w określonej ilości, przez określony czas oraz w określonej postaci na wypadek wystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o zapasach. Obowiązek ten zatem ma charakter niepieniężny. Sprowadza się on do ograniczenia prawa do dysponowania określonymi ilościami ropy naftowej lub paliw, które producent lub handlowiec zobowiązany jest przeznaczyć na zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw. W związku z powyższym, jako że wniosek Wnioskodawcy dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., albowiem obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

Przepis art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Interpretacja zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw wykracza poza dyspozycję art. 10 ust. 1 u.s.d.g. i dopuszczalny zakres interpretacji, co skutkuje brakiem podstawy prawnej do wydania decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do istoty w tym zakresie.

Wobec powyższego Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zobowiązany był umorzyć postępowanie administracyjne w sprawie z wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przesłanego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. W odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wnioszek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....
Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – a/a.